ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΙΑΑ
ΑΥΕΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΖ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1869. ΑΡΙΘ. 694.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΑΘΩΝ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Προπληρωτέα εἰς Ἀθήνας τῷ ἐκδότῃ.
Διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος συνδρομητὰς δρ. 10.
Διὰ τοὺς ἐκτὸς αὐτῆς » 12.
Ἐκδίδοται τρὶς τοῦ μηνός.

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντές εἰσι σπουδαῖοι. (ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ.)
Ἐὰν ἦς φιλομαθὴς, ἔσῃ καὶ πολυμαθής. (ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.)

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
Παρὰ τοῖς Κ. Κ. Διδασκάλοις καὶ τοῖς ἐπιστάταις τῶν Ταχυδρομείων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.
Ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῖς Κ. Κ. Ἑλληνικοῖς Προξένοις καὶ τοῖς ἰδιαιτέροις ἐπιτρόποις τοῦ Ἐκδότου.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε ἀριθ. 693).

β'. Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν φοιτητῶν.

Ἄρθρον 44. Αἱ ἐξετάσεις εἰσὶ δύο· ἡ μὲν προκαταρκτικὴ, περιλαμβάνουσα τὰ γενικὰ καὶ βοηθητικὰ μαθήματα, ἡ δὲ διδακτορικὴ καὶ περιλαμβάνουσα τὰ εἰδικὰ ἑκάστης ἐπιστήμης. Αἱ Σχολαὶ θέλουσιν ὁρίσει τίνα μαθήματα ἀνήκουσιν εἰς τὰ γενικὰ, τίνα εἰς τὰ βοηθητικὰ καὶ τίνα εἰς τὰ εἰδικὰ, καὶ τίνι τρόπῳ γίνεται ἡ ἐξέτασις αὐτῶν.

Ἄρθρον 45. Μετὰ τὸ δεύτερον τῆς φοιτήσεως ἔτος ὀφείλει ἕκαστος φοιτητὴς νὰ ἐξετασθῇ δημοσίᾳ καὶ προφορικῶς εἰς τὰ κατὰ τὸ 15 ἄρθρον γενικὰ καὶ βοηθητικὰ μαθήματα, προκαταβάλλων 20 δραχμὰς διὰ τοὺς ἐξεταστάς· ἐὰν δὲ ἀποτύχῃ ὑποβάλλεται καὶ πάλιν εἰς δευτέρας ἐξετάσεις εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος ἐπὶ τῇ αὐτῇ προκαταβολῇ

Βασιλικὸν διάταγμα θέλει κανονίσει τὰ καθέκαστα τῶν ἐξετάσεων τούτων.

Ἄρθρον 46. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ νομίμου τῆς φοιτήσεως χρόνου δύναται ἕκαστος φοιτητὴς νὰ ἐξετασθῇ εἰς τὰ εἰδικὰ μαθήματα τῆς οἰκείας Σχολῆς ἐγγράφως καὶ προφορικῶς, ἵνα δὲ γίνῃ δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος τῆς οἰκείας Σχολῆς ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ ἀποδεικτικὸν τῶν εἰς τὰ γενικὰ καὶ βοηθητικὰ μαθήματα ἐξετάσεων, καὶ ἀποδεικτικὰ τακτικῆς ἀκροάσεως τῶν εἰδικῶν μαθημάτων.

Πρὸς τούτοις ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὰς ἐξετάσεις δραχμὰς ἑκατὸν καὶ δραχμὰς πεντήκοντα διὰ τὸ δίπλωμα.

Διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ καὶ τὰ καθέκαστα τῶν ἐξετάσεων τούτων, ὡς καὶ τὰ περὶ διαθέσεως τοῦ διὰ τὸ δίπλωμα ὁρισθέντος ποσοῦ.

Ἄρθρον 47. Τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις δύνανται νὰ ὑποστῶσι καὶ φοιτηταὶ ἀλλοδαπῶν Πανεπιστημίων, ἐὰν προσαγάγωσιν ἀποδείξεις οὐ μόνον, ὅτι ἠκροάσθησαν ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τῆς οἰκείας Σχολῆς, ἀλλὰ καὶ ὅτι κατετάχθησαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐκείνῳ, οὗτινος καὶ ἀποδείξεις προσάγουσι, δυνάμει γυμνασιακοῦ ἀπολυτηρίου.

Ἄρθρον 48. Αἱ διδακτορικαὶ ἐξετάσεις εἰσὶν ἔγγραφοι καὶ προφορικαὶ, ἐνεργοῦνται δὲ μόνον κατὰ τὰ τέλη ἑκάστου ἐξαμήνου καὶ κατὰ τὰ περὶ αὐτῶν εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος.

Ὁ κατὰ τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις ἀποτυχὼν δὲν γίνεται δεκτὸς εἰς προφορικὰς, εἰμὴ ἀφοῦ ἐπαναλάβῃ μετὰ μίαν ἐξαμηνίαν τὰς πρώτας.

Ἄρθρον 49. Ὅστις εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν εἰδικῶν μαθημάτων λάβῃ τὸν βαθμὸν ἄριστα ἢ πάνυ καλῶς ἢ καλῶς ἀναγορεύεται διδάκτωρ μὲν ἐν ταῖς ἄλλαις Σχολαῖς, προλύτης δὲ ἐν τῇ Θεολογικῇ· ὁ δὲ λαβὼν τὸν τοῦ σχεδὸν καλῶς ἐν τῇ Νομικῇ καὶ Φιλοσοφικῇ ἀποδεικνύεται τελειοδίδακτος.

Οἱ δὲ τυχόντες τοῦ σχεδὸν καλῶς ἐν τῇ Θεολογικῇ καὶ Ἰατρικῇ Σχολῇ, ἢ τοῦ μετρίως ἐν ταῖς λοιπαῖς, παραπέμπονται εἰς δευτέρας ἐξετάσεις μετὰ ἓξ μῆνας ἢ μετὰ ἓν ἔτος, ἀποδιδομένης αὐτοῖς τῆς προκαταβολῆς διὰ τὸ δίπλωμα· ἐν τῇ ἐπαναλήψει ταύτῃ καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν διὰ τοὺς ἐξεταστὰς δικαιωμάτων.

Οἱ δὲ ἀποτυχόντες τὸ δεύτερον δὲν δύνανται νὰ προσέλθωσιν εἰς νέαν ἐξέτασιν πρὸ διετίας, προκαταβάλλοντες καὶ πάλιν τὸ ἥμισυ τῶν διὰ τοὺς ἐξεταστὰς δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 50. Πρὶν ἢ ἀναγορευθῇ τις προλύτης τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἢ διδάκτωρ μιᾶς τῶν λοιπῶν Σχολῶν, ὀφείλει νὰ συγγράψῃ καὶ ἐκδώσῃ διὰ τοῦ τύ-

που διατριβήν τινα ἐπιστημονικήν, γεγραμμένην ὑπὸ μὲν τῶν Φιλολόγων εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἢ Λατινικὴν γλῶσσαν, ὑπὸ δὲ τῶν λοιπῶν καὶ εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικήν. Ἡ διατριβὴ αὕτη ἀφοῦ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τότε τυπόνεται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς καθηγητὰς τῆς Σχολῆς· ἐν ἡμέρᾳ δὲ ὑπὸ τῆς Σχολῆς ὁρισθείσῃ ὑπερασπίζεται ὁ συγγραφεὺς ἐνώπιον αὐτῆς τὸ περιεχόμενον. Μετὰ τοῦτο ὁ εὐδοκίμως ὑπερασπισθεὶς τὴν διατριβήν του, ἀναγορεύεται προλύτης μὲν ἐν τῇ Θεολογικῇ, διδάκτωρ δὲ ἐν ταῖς λοιπαῖς Σχολαῖς καὶ δίδοται αὐτῷ δίπλωμα πρὸς δήλωσιν τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ ἱκανότητος, οὗ τὸν τύπον θέλει ὁρίσει Β. διάταγμα.

Οἱ δὲ ἀποτυχόντες ἐπανέρχονται εἰς δευτέραν δοκιμασίαν ἐντὸς ἓξ μηνῶν κατ' ἀπόφασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς.

Εἰς δὲ τοὺς τελειοδιδάκτους δίδεται πτυχίον, οὗ ὁ τύπος θέλει ὁρισθῆ διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 51. Τὸ ἀξίωμα καὶ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος δύναται ν' ἀπονείμῃ, τιμῆς χάριν, πᾶσα Σχολὴ χωρὶς προηγουμένης ἐξετάσεως, ἀλλὰ μόνον συναινέσει τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, εἰς ἄνδρας ἐπιστήμονας παντὸς ἔθνους διακριθέντας ἐπὶ μακρᾷ καὶ εὐδοκίμῳ διδασκαλίᾳ, εἴτε διὰ συγγράμματος πολλοῦ λόγου ἀξίου.

Ἡ δὲ Θεολογικὴ Σχολὴ μόνον εἰς Θεολόγους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπονέμει τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα, μηδὲ τῶν ἰδίων αὐτῆς προλυτῶν ἐξαιρουμένων.

Ἄρθρον 52. Εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἀποφοιτήσωσι τοῦ Πανεπιστημίου δίδοται ἀποφοιτητήριον δηλοῦν τὰ μαθήματα ἅτινα ἠκροάσθησαν. Καταβάλλουσι δὲ οἱ τοιοῦτοι τριάκοντα δραχμὰς πρὸς ὄφελος τοῦ Πανεπιστημίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Πανεπιστημίου.

α. Περὶ τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

Ἄρθρον 53. Ἀρχαὶ τοῦ Πανεπιστημίου εἰσὶν ὁ Πρύτανις μετὰ τῆς Συγκλήτου καὶ οἱ Κοσμήτορες τῶν τεσσάρων Σχολῶν.

Ἄρθρον 54. Ἐν ἀρχῇ τοῦ Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους, συγκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως εἰς συνεδρίασιν προεδρευομένην ὑπ' αὐτοῦ πάντες οἱ ἐν Ἀθήναις καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκλέγουσιν ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τρεῖς ὑποψηφίους ἐν τρισὶν ἀλληλοδιαδόχοις μυστικαῖς ψηφοφορίαις. Ἐκ τῶν τριῶν δὲ τούτων διορίζεται, προτάσει τοῦ Ὑπουργείου, διὰ Β. διατάγματος, ὁ Πρύτανις τοῦ ἐπιόντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, ἐν δευτέρᾳ δὲ ἰσοψηφίᾳ ἀποφασίζει ὁ κλῆρος μεταξὺ τῶν ἰσοψηφούντων.

Τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας πέμπονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Διὰ Β. διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ καθέκαστα περὶ τῶν ψηφοφοριῶν καθ' ὅλου.

Ἄρθρον 55. Ὁ Πρύτανις εἶναι ἰσοβάθμιος τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ λαμβάνει ἐπιμίσθιον ἑκατὸν δραχμῶν κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἄρθρον 56. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον γνωστοποίησιν τοῦ διορισμοῦ τοῦ Πρυτάνεως, οἱ καθηγηταὶ ἑκάστης Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος συγκαλούμενοι καὶ προεδρευόμενοι, ἐκλέγουσιν ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ τὸν Κοσμήτορα τοῦ ἐπιόντος ἔτους, γνωστοποιεῖται δὲ τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἐνεργοῦνται τὰ τοῦ ἄρθρ. 54.

Ἄρθρον 57. Ἡ Σύγκλητος συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Ἀντιπρυτάνεως, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ἐκ τοῦ προκατόχου του, ἐκ τῶν τεσσάρων Κοσμητόρων καὶ ἐκ τεσσάρων τακτικῶν καθηγητῶν.

Ἄρθρον 58. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Κοσμητόρων καὶ τὴν εἰς τὴν Πρυτανείαν γνωστοποίησιν αὐτῆς, συγκαλεῖ ὁ Πρύτανις εὐθὺς εἰς γενικὴν συνεδρίασιν πάντας τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων συγκλητικῶν καθηγητῶν, ὧν δύο πρέπει νὰ ὦσιν ἐκ τῶν τοῦ λήγοντος ἔτους συγκλητικῶν.

Ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας κατὰ σχετικὴν πλειονοψηφίαν, καὶ ταύτης δὲ τὸ ἀποτέλεσμα γνωστοποιεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 59. Ἐν ταῖς ῥηθείσαις ἐκλογαῖς κατὰ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 58 πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τὰ δύο τριτημόρια τοὐλάχιστον τοῦ συνόλου τῶν καθηγητῶν· ἐν δὲ τῇ ἐκλογῇ τοῦ Κοσμήτορος τὰ δύο τριτημόρια τοῦ συνόλου τῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείας Σχολῆς· οἱ κωλυόμενοι δὲ ἢ ἀπόντες γνωστοποιοῦσι τῆς ἀπουσίας αὐτῶν τὸν λόγον, εἰς μὲν τὸν Πρύτανιν ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῶν τεσσάρων συγκλητικῶν, εἰς δὲ πέμπουσι πρὸς αὐτοὺς ἐσφραγισμένα τὰ ψηφοδέλτιά των, ἅτινα ἀνοίγονται.

Ἄρθρον 60. Οὐδεὶς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 54, 56 καὶ 58 ἐκλεχθέντων δύναται ν' ἀποποιηθῇ τὸ ἀξίωμα δι' ὃ ἐξελέχθη χωρὶς ἀποχρώσης δικαιολογίας, ἣν ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ ἀμέσως εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν καθηγητῶν. Οὗτοι δὲ ἐξετάζουσι τοὺς λόγους, ἀποχωροῦντος τοῦ ἀποποιουμένου, καὶ προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν δευτέρου, ἂν εὕρωσι δικαίους καὶ ἰσχυροὺς τοὺς προταθέντας λόγους.

Ὁ ἐν ἀπουσίᾳ του ἐκλεχθεὶς καθηγητὴς δύναται νὰ

προτείνῃ τοὺς λόγους τῆς ἀποποιήσεώς του ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς γνωστοποιηθῇ αὐτῷ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς του.

Ἄρθρον 61. Ἂν ἡ Πρυτανεία ἢ ἡ Κοσμητεία χηρεύσωσι πρὸ τοῦ χρόνου τῆς νέας ἐκλογῆς, γίνεται νέα ἐκλογή. Ἀναπληροῦσι δ' ἐν τῷ μεταξὺ τὸν μὲν Πρύτανιν ὁ Πρύτανις τοῦ παρελθόντος ἔτους (Ἀντιπρύτανις) καὶ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ τοῦ προηγουμένου ἔτους, τὸν δὲ Κοσμήτορα ὁ τοῦ παρελθόντος ἔτους Κοσμήτωρ, καὶ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ ἀρχαιότερος τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναπληροῦνται καὶ ἀπόντες ἢ κωλυόμενοι ὁ Πρύτανις καὶ οἱ Κοσμήτορες.

Ἄρθρον 62. Ὁ νέος Πρύτανις, οἱ νέοι Κοσμήτορες καὶ ἡ Σύγκλητος ἀναλαμβάνουσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου μηνός, ἡ δ' ἐπίσημος ἐγκαθίδρυσις τοῦ Πρυτάνεως γίνεται ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, μὴ κωλυομένης διὰ τοῦτο τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων.

β'. Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 63. Ὁ Πρύτανις ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐπιτήρησιν τῶν τε διδασκόντων καὶ τῶν διδασκομένων, φροντίζων νὰ διατηρῆται ἡ ἀπαιτουμένη μεταξὺ αὐτῶν ἁρμονία καὶ σύμπνοια, διδάσκωνται τακτικῶς τὰ μαθήματα ἑκάστης Σχολῆς κατὰ τὸ πρόγραμμα καὶ ἐκτελῶνται ἀκριβῶς αἱ περὶ τοῦ Πανεπιστημίου διατάξεις καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ αὐτοῦ κανονισμοί.

Ἄρθρον 64. Ὁ Πρύτανις ἔχει πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς καθήκοντα·

α. Συγκαλεῖ τὴν Σύγκλητον ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς ἢ ὁσάκις ἂν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ ζητηθῇ ὑφ' ἑνὸς τῶν Κοσμητόρων ἢ δύο τῶν Συγκλητικῶν.

β'. Προεδρεύει τῆς Συγκλήτου καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς.

γ'. Ἐκπροσωπεῖ τὸ Πανεπιστήμιον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς.

δ'. Φροντίζει περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν διαταγῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου.

ε. Ἐποπτεύει τὰς ἐπιστημονικὰς συλλογὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὰ προσηρτημένα αὐτῷ καθιδρύματα.

ς'. Ἐπιτηρεῖ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἐκδίδει χρηματικὰ ἐντάλματα ἐπὶ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου.

ζ'. Ἀνταποκρίνεται ἀπ' εὐθείας μὲν πρὸς πάντα ἰδιώτην καὶ τὰς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἑλληνικὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπιστημονικὰ καθιδρύματα· διὰ δὲ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως πρὸς τὰς ἀλλοδαπὰς ἀρχάς.

η. Ἐγγράφει τοὺς φοιτητὰς ἐν τῷ μητρῴῳ τοῦ Πανεπιστημίου.

θ'. Ὑπογράφει τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 52 ἀποφοιτητήρια.

ι. Συντάσσει καὶ ἀναγινώσκει μετὰ τὸ τέλος τῆς πρυτανείας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καθιδρύσεως τῶν ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου γενικὴν ἔκθεσιν περὶ πάντων τῶν κατὰ τὴν πρυτανείαν του πραχθέντων ἢ γενομένων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Αὕτη δὲ ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 65. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἀπαριθμουμένων καὶ τῶν ἀλλαχοῦ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρεπομένων αὐτῷ καθηκόντων, οὐδὲν δύναται ὁ Πρύτανις νὰ ἐνεργήσῃ ἢ νὰ πράξῃ ἀφ' ἑαυτοῦ· μόνον δὲ ἐν κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ καὶ ὁσάκις ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς, δύναται ὁ Πρύτανις νὰ ἐνεργήσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὀφείλει ὅμως τότε νὰ συγκαλέσῃ ὡς τάχιστα τὴν Σύγκλητον καὶ νὰ δώσῃ λόγον τῶν πεπραγμένων.

Ἄρθρον 66. Ἡ Σύγκλητος σκέπτεται περὶ τῶν σπουδαιοτέρων ὑποθέσεων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν ὁσάκις δὲν προαπαιτεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 67. Αἱ συνεδριάσεις τῆς Συγκλήτου εἰσὶ πλήρεις, ὅταν παρευρίσκωνται εἰς αὐτὰς ἑπτὰ τοὐλάχιστον μέλη, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς γίνονται διὰ πλειονοψηφίας· ἐν ἰσοψηφίᾳ ἔχει ὁ προεδρεύων τὴν νικῶσαν.

Οἱ μειονοψηφοῦντες καταχωρίζουσιν, ἂν θέλωσι, τὴν γνώμην αὐτῶν εἰς τὰ πρακτικά, ὁπογραφόμενα ἑκάστοτε παρὰ πάντων τῶν ἐν τῇ συνεδριάσει παρόντων.

Ἄρθρον 68. Ἡ Σύγκλητος, ἐκτὸς τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῇ ῥητῶς διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ἔχει καὶ τὰ ἑξῆς καθήκοντα·

α. Ἐπιθεωρεῖ τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἑκάστης Σχολῆς καὶ συντάσσει ἐξ αὐτῶν τὸ γενικόν.

β'. Φροντίζει περὶ θεραπείας τῶν τῆς διδασκαλίας ἐλλείψεων καὶ ἀναφέρει περὶ αὐτῶν διὰ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

γ'. Ἐξετάζει τὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀναφέρει διὰ τῆς πρυτανείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

δ'. Σκέπτεται περὶ πάσης πράξεως ἀφορώσης εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀποφασίζει περὶ αὐτῆς ὁσάκις δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τοῦ Ὑπουργείου ἔγκρισις.

ε. Ἐξετάζει εἴτε αὐτὴ μόνη εἴτε δι' εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης ἐκ συγκλητικῶν ἢ καὶ ἄλλων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν δύνανται ν' ἀσυμπεριλαμβάνωνται καὶ ἔξωθεν τοῦ Πανεπιστημίου ἄνδρες εἰδικοί.

ς'. Διαλύει τὰς μεταξὺ τῶν καθηγητῶν ἀναφυομένας

τυχόν διαφορὰς, ὁσάκις δὲν κατορθώσῃ τοῦτο ὁ Πρύτανις.

Ἄρθρον 69. Ὁ Κοσμήτωρ ἑκάστης Σχολῆς ἔχει καὶ τὰ ἑξῆς καθήκοντα, ἐκτὸς τῶν ἀλλαχοῦ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατιθεμένων αὐτῷ.

ἀ. Διευθύνει τὴν οἰκείαν Σχολὴν, συγκαλεῖ αὐτὴν εἰς συνεδρίασιν, ὁσάκις νομίζει ἀναγκαῖον ἢ ζητηθῇ τοῦτο παρὰ δύο καθηγητῶν τῆς οἰκείας Σχολῆς, καὶ προεδρεύει αὐτῆς κατὰ τὰς συνεδριάσεις, ἔχων τὴν νικῶσαν ἐν ἰσοψηφίᾳ.

Ἡ συνεδρίασις δὲ εἶναι πλήρης, ὅταν οἱ παρόντες ὑπερβαίνωσι τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς, ἐξαιρουμένων τῶν περιστάσεων τῶν ἄρθρων 59 καὶ 61.

β'. Φροντίζει περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν σχολὴν νόμων καὶ κανονισμῶν, περὶ τῆς τακτικῆς κατὰ τὸ πρόγραμμα διδασκαλίας τῶν μαθημάτων τῆς σχολῆς καὶ περὶ ἀκριβείας καὶ ἐπιμελείας τῶν καθηγητῶν, καὶ ἀναφέρει, ὁσάκις τὸ νομίσῃ ἀναγκαῖον, διὰ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὴν Σύγκλητον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον.

γ'. Ἀνταποκρίνεται διὰ τοῦ Πρυτάνεως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον.

δ'. Δέχεται τὰ εἰς τὴν σχολὴν ἀπευθυνόμενα ἔγγραφα καὶ ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν αὐτῆς, ὁσάκις δὲν δύναται μόνος ὡς ἐκ τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων του νὰ ἐνεργήσῃ τι ἐπ' αὐτῶν.

ἐ. Ἐπιβλέπει τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τάξιν τῶν φοιτητῶν τῆς οἰκείας σχολῆς.

γ'. Περὶ τοῦ Γραφείου τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 70. Τὸ πανεπιστημιακὸν γραφεῖον συνιστῶσιν εἷς γραμματεὺς, δύο ὑπογραμματεῖς, εἷς λογιστὴς ἐκπληρῶν καὶ ταμίου χρέη, δύο γραφεῖς καὶ τέσσαρες κλητῆρες.

Ἄρθρον 71. Ὁ γραμματεὺς, οἱ ὑπογραμματεῖς καὶ ὁ λογιστὴς διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, οἱ δὲ γραφεῖς καὶ κλητῆρες ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, προτάσει τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 72. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου ἔχει βαθμὸν τμηματάρχου ἀ. τάξεως, οἱ δὲ ὑπογραμματεῖς καὶ ὁ λογιστὴς βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικῶν γραμματέων ἀ. τάξεως.

Ἄρθρον 73. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διορίζονται καὶ οἱ ἀναγκαῖοι προπαρασκευασταὶ μαθημάτων καὶ οἱ ἐπὶ τῶν συλλογῶν ὑπάλληλοι παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ ἢ ἐφόρου.

Ἄρθρον 74. Τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως, τῶν ὑπογραμματέων καὶ τοῦ λογιστοῦ ὁρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς'.

Περὶ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 75. Ἡ περιουσία τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 κεκτημένης παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου εἰσπραττομένων εἰς ὄρελος αὐτοῦ δικαιωμάτων καὶ τελῶν.

Ἄρθρον 76. Τὰ τέλη ταῦτα εἰσπράττονται διὰ διπλοτύπων κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 77. Πᾶσα ἡ τοῦ Πανεπιστημίου χρηματικὴ περιουσία κατατίθεται ἐντόκως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἢ διατίθεται ὅπως ἄλλως ἐπωφελέστερον ἤθελεν ἀποφασίσει ἡ Σύγκλητος καὶ ἐγκρίνει τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 78. Πᾶσαι αἱ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου δαπάναι ἐνεργοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει προϋπολογισμοῦ, συντασσομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ ὑποβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου εἰς διπλοῦν ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἑκάστου ἔτους· ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δὲ τούτῳ σημειοῦνται καὶ τὰ τακτικὰ ἐτήσια ἔσοδα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 79. Οὐδεμία ὑπέρβασις τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δαπανῶν δύναται νὰ γίνῃ χωρὶς ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου. Ἡ δὲ κατὰ τὸν ἐγκεκριμένον τοῦτον προϋπολογισμὸν δαπάνη γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 80. Ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου ἀπαιτεῖται ἐπίσης ὁσάκις πρόκειται

ἀ. Περὶ ἐκποιήσεως, ἀνταλλαγῆς, προσκτήσεως ἀκινήτου τινος κτήματος.

β'. Περὶ ἀποδοχῆς ἢ μὴ κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς, συνεπαγουσῶν ὑποχρεώσεις.

γ'. Περὶ ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν ἢ γενικῆς ἐπισκευῆς τοιούτων.

δ'. Περὶ κινήσεως δίκης καὶ τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς.

Ἄρθρον 81. Περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ἑκάστου ἔτους ἀποδίδει εὐθύνας ὁ Πρύτανις ἐν τῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὑποβαλλομένῃ ἐκθέσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ προσαρτημάτων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 82. Χάριν τῆς διδασκαλίας, ἢ πρὸς τελειοτέραν καὶ τακτικωτέραν ἀνάπτυξιν αὐτῆς, προσαρτῶν-

ται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὰ ἑξῆς ἐπιστημονικὰ καθιδρύματα καὶ συλλογαί.

ἀ. Ἡ Ἐθνικὴ βιβλιοθήκη.

β'. Ἡ Νομισματικὴ συλλογή.

γ'. Τὸ Φαρμακευτικὸν σχολεῖον.

δ'. Τὸ Μαιευτήριον.

ἐ. Αἱ Ἀνατομικαὶ συλλογαί.

ς'. Τὸ Ἀνατομικο-παθολογικὸν μουσεῖον.

ζ'. Ἡ Ἀστυκλινική.

ἡ. Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον.

θ'. Τὸ Φυσιογραφικὸν μουσεῖον.

ἰ. Ὁ Βοτανικὸς κῆπος.

ιά. Τὸ Χημεῖον.

ιβ'. Αἱ συλλογαὶ τῶν ὀργάνων τῆς φυσικῆς, τῶν μαθηματικῶν καὶ τῆς χειρουργικῆς.

ιγ'. Τὸ Νοσοκομεῖον τῶν ὀφθαλμιώντων.

ιδ'. Τὸ ἐν τῇ πόλει Ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον.

Τὰ καθιδρύματα ταῦτα διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ αὐτῶν ἰσχυόντων ἢ ἐκδοθησομένων νόμων ἢ Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 83. Παραδόσεις δὲν γίνονται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ

ἀ. Τὰς Κυριακάς.

β'. Τὰς ἐθνικὰς καὶ βασιλικὰς ἑορτάς.

γ'. Τὰς ἑξῆς ἑορτασίμους ἡμέρας,

1 Τὴν πρώτην τοῦ ἔτους.
2 Τὴν παραμονὴν τῶν Θεοφανείων.
3 Τὴν τῶν Θεοφανείων.
4 Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου (7 Ἰανουαρίου).
5 Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
6 Τῆς Ὑπαπαντῆς.
7 Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
8 Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
9 Τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.
10 Τοῦ ἁγίου Δημητρίου.
11 Τῶν Ταξιαρχῶν.
12 Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.
13 Τοῦ ἁγίου Νικολάου.
14 Τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος.
15 Τὰς τέσσαρας ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων (ἀπὸ τῆς παραμονῆς μέχρι τῆς 27 Δεκεμβρίου).

δ'. Τὴν ἑβδομάδα τῆς Τυρινῆς καὶ τὴν καθαρὰν Δευτέραν, τὴν μεγάλην ἑβδομάδα καὶ τὴν Διακαινήσιμον, τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως καὶ τὴν δευτέραν τῆς Πεντηκοστῆς.

Τελευταῖαι διατάξεις.

Ἄρθρον 84. Ὁ νόμος οὗτος τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς ἀ. Σεπτεμβρίου 1869.

Ἄρθρον 85. Οἱ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης συμπληρώσαντες τριετίαν φοιτηταὶ δύνανται ν' ἀποπερατώσωσι τὰς σπουδὰς αὐτῶν κατὰ τοὺς μέχρι σήμερον κειμένους περὶ Πανεπιστημίου νόμους καὶ διατάγματα.

Ἄρθρον 86. Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν νόμον τοῦτον καταργεῖται.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως

Α. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Περὶ τῆς τοῦ Νῶε Κιβωτοῦ.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀλλ' ἐπιπολαίων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀντιρρήσεων τοῦ Βολταίρου καὶ πλείστων ἄλλων αἱρεσιαρχῶν κατὰ τῆς ἱερᾶς Γραφῆς, συναριθμεῖται καὶ ἡ κατὰ τῆς τοῦ Νῶε Κιβωτοῦ χωρητικότητος· ὅτι δηθεν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος κιβωτὸς δὲν ἠδύνατο νὰ χωρέσῃ ὅλα τὰ ζῶα καὶ λοιπὰ πράγματα τὰ ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως ἀναφερόμενα. Ἀλλ' ὁ Du Clot καὶ ἄλλοι τινὲς ἀπέδειξαν κάλλιστα, διὰ τοῦ ἑξῆς ὑπολογισμοῦ, ὅτι οὐ μόνον πάντα τὰ ἐν τῇ Γραφῇ ἀναφερόμενα ἠδύνατο νὰ χωρέσῃ, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀκόμη. Οὕτω λέγουσιν, ὁ ἀρχαῖος ἑβραϊκὸς πῆχυς ἀντεστοίχει, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, πρὸς τὸν τῶν Αἰγυπτίων, ὅστις ἀντιστοιχεῖ πρὸς 22 1|2 Παρισιανοὺς δακτύλους· ἑπομένως ἡ κιβωτὸς εἶχε μῆκος μὲν 6,150 δακτύλων, ἤτοι 445 ποδῶν καὶ 10 δακτύλων· πλάτος δὲ 1,025 δακτύλων, ἤτοι 85 ποδῶν καὶ 5 δακτύλων· καὶ ὕψος 615 δακτύλων, ἤτοι 51 ποδῶν καὶ 5 δακτύλων. Καὶ ἵνα κατασταθῶσιν οἱ ἀριθμοὶ ὁλοσχερεῖς καὶ συμπεριληφθῇ καὶ τὸ πάχος τῶν πλευρῶν τῆς κιβωτοῦ, ἀποδοθήτω αὐτῇ μῆκος μὲν 544 ποδῶν· πλάτος δὲ 84 ποδῶν, καὶ ὕψος 50 ποδῶν. Ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἡ κιβωτὸς εἶχε μῆκος μόλις 12 ποδῶν ἧττον τοῦ ἐν Ῥώμῃ ναοῦ τοῦ ἁγίου Πέτρου.

Διῃρεῖτο δὲ αὕτη εἰς τρεῖς ὀροφὰς ἢ καταστρώματα, ἐκτὸς τῆς τρίποδος. Ὅθεν δεδόσθω ὅτι ἡ τροπὶς εἶχεν ὕψος 6 ποδῶν, ἡ πρώτη τῶν ὀροφῶν 12 π., ἡ δευτέρα 13 π. καὶ ἡ τρίτη 11 π. Ὑπολείπεται ἔτι 8 ποδῶν ὕψος, ὅπερ μὴ προσλογιστέον εἰς τὴν χωρητικότητα, καὶ ἀποτελοῦν τὸ πάχος τῶν καταστρωμάτων.

Ὑποτεθείσθω δὲ ὅτι ἐν τῷ κοιλώματι τῆς τρόπιδος, τῆς ἐχούσης 544 ποδῶν μῆκος, 84 π. πλάτος καὶ 6 π. ὕψος, ἐμπεριείχετο τὸ πρὸς συντήρησιν τῶν ζώων ἀπαιτούμενον ὕδωρ· ἕπεται ὅτι ἡ ποσότης τοῦ ὕδατος τούτου κατεῖχεν ἐμβαδὸν 274,176 κυβικῶν ποδῶν. Ποσότης δυναμένη κάλλιστα νὰ ἐπαρκέσῃ ἐπὶ ἓν ὅλον ἔτος πρὸς συντήρησιν τετραπλοῦ μάλιστα ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμπεριεχομένων ζώων.

Ὑποτεθείσης τῆς πρώτης ὀροφῆς ὡς ἐχούσης ὕψος

12 π. ἠδύναντο οὕτως ἐν αὐτῇ κάλλιστα νὰ χωρέσωσι τρόφιμα 548,352 κυβικῶν ποδῶν. Ποσότης ἐξαρκοῦσα κάλλιστα πρὸς συντήρησιν ὅλων τῶν ἐν τῇ κιβωτῷ ζώων. Καθότι ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὑπῆρχον 130 εἰδῶν τετράποδα, ὧν μόνον ἓξ εἴδη ἦσαν μεγαλητέρου ἀναστήματος τοῦ ἵππου, πάντα τὰ λοιπὰ ἦσαν μικροτέρου ἀναστήματος, μάλιστα τὸ ἓν τρίτον αὐτῶν καὶ ἐπέκεινα ἦσαν μικροτέρου μεγέθους καὶ αὐτοῦ τοῦ προβάτου. Δεδόσθω ὅτι ἦσαν καὶ 130 εἴδη πτηνῶν, ὧν τὸ πλεῖστον μέρος ἦσαν μικρότερα τοῦ κύκνου. Ἔστωσον καὶ 30 εἴδη ἑρπετῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι ἅπαντα τὰ τετράποδα εἶχον μέγεθος ἵππου, ὅπερ βεβαίως ὑπερβαίνει μὲν τὸ πραγματικόν, βεβαιοῖ δὲ ἔτι μᾶλλον τὴν χωρητικότητα τῆς Κιβωτοῦ.

Ὑπολογίζοντες δὲ τὴν ἡμερησίαν τροφὴν τοῦ ἵππου, ἡ ἑκάστου τῶν ἐν τῇ Κιβωτῷ ζώων, εἴτ δύο ἢ καὶ τρία ἀκύμη δράγματα πόας, καὶ εἰς ἓν μόδιον βρόμου, ἐξάγομεν ὅτι πρὸς τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ συντήρησιν ἀπῃτοῦντο 1095 δράγματα πόας, καὶ 365 μόδια βρόμου· καὶ ἐν τῇ ὑποθέσει καθ' ἣν ὕπῆρχον 130 ζεύγη τετραπόδων, ἀπαιτοῦντο 284,700 δράγματα πόας καὶ 94,900 μόδια βρόμου. Ὑπολογίζοντες νῦν τὸν ὄγκον τῶν τριῶν δραγμάτων πόας ἀνὰ 4 κυβικοὺς πόδας, καὶ ἀνὰ ἕνα κυβικὸν πόδα τὸν ὄγκον ἑκάστου μοδίου βρόμου, εὑρίσκομεν τὸ ὅλον ποσὸν τῶν ἐτησίων τροφίμων, ἔχον ἔκτασιν ἢ ὄγκον 450,775 κυβικῶν ποδῶν· δηλαδὴ 355,875 κ. π. πόας καὶ 94,900 τὰ ἰσάριθμα μόδια βρόμου.

Ἀλλ' ἡ πρώτη τῶν τῆς Κιβωτοῦ ὀροφῶν εἶχε μῆκος μὲν 554 ποδῶν, πλάτος δὲ 84 π. καὶ καθ' ὑπόθεσιν, ὕψος 12· ἄρα τὸ πηλίκον μᾶς δίδει διάστασιν 548, 352 κ. π. ἤτοι 97, 577 κυβ. π. πλέον τῆς διαστάσεως τῆς ἀπαιτουμένης ἵνα χωρέσῃ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος δράγματα πόας καὶ μόδια βρόμου. Ὥστε ἡ ὑπολειπομένη ἢ πλεονάζουσα διάστασις ἠδύνατο κάλλιστα νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀποθήκη τῶν ὀσπρίων τῶν ἀναγκαιούντων πρὸς συντήρησιν τῶν μὴ σαρκοφάγων πτητῶν τε καὶ ἑρπετῶν.

Ἡ δευτέρα ὀροφὴ εἶχεν ὡσαύτως 544 ποδῶν μῆκος καὶ 84 π. πλάτος, ὅθεν ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι 130 ποδῶν ἔκτασις ἐκ τοῦ μήκους τούτου μεθ' ὅλου τοῦ πλάτους τῆς Κιβωτοῦ ἐχρησίμευσε πρὸς κατασκευὴν σταύλων διὰ τὰ ζῶα· οἱ σταῦλοι οὗτοι ἤθελον ἔχει ἐπιφάνειαν 10,920 τετραγωνικῶν ποδῶν· ὥστε ἠδύναντο κάλλιστα καὶ εὐρυχώρως νὰ διαμένωσιν ἐν αὐτοῖς ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Γραφῇ ἀναφερόμενα ζῶα. Ἐὰν ὡσαύτως ὑποθέσωμεν, ὅτι ὑπῆρχε καὶ ὀρνιθῶν ἐκτάσεως 30 κ. ἐκ τοῦ μήκους τῆς κιβωτοῦ καὶ ἐπεκτεινόμενος καθ' καθ' ὅλον τὸ πλάτος αὐτῆς, ἠδύναντο κάλλιστα ἐν αὐτῷ νὰ διατηρηθῶσιν ἄνευ τινὸς δυσκολίας ἅπαντα τὰ 130 ζεύγη τῶν πτηνῶν. Εἰς δὲ τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς δευτέρας ταύτης ὀροφῆς ἠδύναντο κάλλιστα νὰ χωρέσωσιν οὐ μόνον τὰ 30 εἴδη τῶν ἑρπετῶν, καὶ 3,650 πρόβατα, δηλαδὴ τ' ἀναγκαιοῦντα πρὸς τροφὴν τῶν σαρκοφάγων ζώων, ἀλλὰ καὶ ἅπασα ἡ ἀπαιτουμένη τροφὴ πρὸς συντήρησιν τῶν προβάτων καὶ ἑρπετῶν τούτων ἐπὶ ἓν ἔτος· καὶ πάλιν ἤθελε μείνει κενὸν πλέον ἑνὸς τρίτου τῆς ὀροφῆς ταύτης, ὡς καὶ ὁλόκληρος ἡ τρίτη ὀροφή, ἐν ᾗ ἠδύναντο οἱ ἐν τῇ Κιβωτῷ ἄνθρωποι νὰ διαμένωσιν ἀνέτως καὶ μὲ ὅλας τὰς ἀναπαύσεις αὐτῶν. Ὥστε μένει κάλλιστα ἀποδεδειγμένον ὅτι τὸ μέγεθος τὸ ὑπὸ τῆς Γραφῆς ἀποδιδόμενον τῇ Κιβωτῷ οὐ μόνον δὲν ἦτο ἀνεπαρκὲς, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα ἐπλεόναζεν.

Ι. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

Ὁ Κύριός Ζῆκος Ῥώσης, καταμεμφόμενός μου ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντι φυλλαδίῳ «περὶ τῆς ἑνώσεως πασῶν τῶν θρησκειῶν καὶ ἐκκλησιῶν» ἄγνοιαν τοῦ ὅτι ἡ de communicatione idiomatum δόξα τῶν Λουθηρανῶν ἐλήφθη ἐκ τῆς περὶ ἀντιδόσεως καὶ τοῦ τρόπου αὐτῆς διδασκαλίας τοῦ θείου Δαμασκηνοῦ, κατέδειξεν αὐτὸς τὴν ἐντελῆ αὐτοῦ ἄγνοιαν τῆς μεταξὺ τῶν δύο διαφορᾶς. Φαίνεται ὅτι δὲν ἀνέγνωσεν οὔτε τὸ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀντιδόσεως πραγματευόμενον ν'. κεφάλαιον τοῦ γ'. βιβλίου τῆς ἐκθέσεως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τοῦ θείου πατρός, οὔτε τὴν de persona Christi διδασκαλίαν τῆς Formulae concordiae (ἀπὸ τῆς σελ. 761—788), ἐξ ὧν καταδεικνύεται ἡ μεγίστη καὶ οὐσιώδης διαφορὰ τῆς περὶ ἀντιδόσεως διδασκαλίας τοῦ ἐν ἁγίοις Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ ἀπὸ τῆς λουθηρανικῆς de communicatione idiomatum, οὐδ' ἐνθυμήθη τοὐλάχιστον τὴν διαφορὰν τῶν δύο ἐκ τῆς δογματικῆς τὴν ὁποίαν ὁμοῦ παρὰ τῷ καθηγητῇ Κῳ Μυλλέρῳ ἠκροάσθημεν, ἐν ᾗ ὁ θεολόγος οὗτος πραγματεύεται τὴν περὶ communicationis διδασκαλίαν εἰς ὅλως ἰδιαιτέραν τῆς περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίας παράγραφον τὴν πδ'., ἥτις καὶ φέρει τὴν ἐπιγραφὴν Kritik und Modification der Kirchlichen Auffassung; (Κριτικὴ καὶ τροποποίησις τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ ἐκκλησία ἐννόησε τὴν περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίαν). Διὰ νὰ κατανοήσῃ ὁ Κος Ζῆκος τὰς ἕνεκα τῆς ἀγνοίας του ταύτης ὅλως ἐσφαλμένας καὶ ἥκιστα ὀρθοδόξους δόξας αὐτοῦ περί τε ἀντιδόσεως ἰδιωμάτων, ὡς καὶ περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας, παραπέμπομεν αὐτὸν εἴς τε τὸ ἄρθρον communicatio idiomatum τῆς Bealencyclopaedie τοῦ Herzog τὸ ὑπὸ τοῦ Scheukel γραφέν, καὶ εἰς τὸν β'. Τόμον τοῦ Βου μέρους τῆς ἱ. στορίας τῆς ἀναπτύξεως τῆς περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας τοῦ Καθηγητοῦ ἡμῶν Κου Dorner

ἐν σελ. 707=717. Ἐκ τῶν ἡμετέρων πάντες οἱ δογματικοὶ ἀπέκρουσαν καὶ ἐπολέμησαν ταύτην καὶ παραπέμπομεν τὸν Κύριον Ζῆκον εἴς τε τὴν δογματικὴν θεολογίαν Θεοφάνους τοῦ Προκοποβίκη ἐν τόμ. Γ'.βιβλ. 9 κεφ. 9 § 202—232 καὶ εἰς τὴν δογματικὴν τοῦ Μακαρίου ἐν Τόμῳ Β'. σελ. 107—112 τῆς γαλλικῆς μεταφράσεως, καὶ περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας ἐν τῷ αὐτῷ τόμῳ σελ. 456—458· ὁμοίως καὶ εἰς τὴν δογματικὴν Ἀντωνίου τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Βαλλιάνου ἐξελληνισθεῖσαν ἐν § 189 σελ. 236 καὶ 237 καὶ περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας ἐν § 299 σελ. 341· ἃς ἀναγνώσῃ δὲ καὶ ἐκ τῶν δυτικῶν τὸν Καρδινάλιον Βελλαρμῖνον de controversiis 3,8 καὶ τὸν περιώνυμον δογματικὸν Klee ἐν τόμῳ Β'. σελ. 424 καὶ 435 τῆς δογματικῆς αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ ἀφ' οὗ ἀναγνώσῃ ὅλα ταῦτα ἐπιμείνῃ παραδεχόμενος ὡς ὀρθὴν τὴν de communicatione idiomatum δόξαν τῶν Λουθηρανῶν, ἧς ἡ κυριωτάτη συνέπεια εἶναι ἡ ἀπανταχοῦ παρουσία τοῦ σώματος τοῦ Σωτῆρος, τὴν ὁποίαν ἡ ζ'. οἰκουμενικὴ Σύνοδος ῥητῶς κατεδίκασε, καὶ ἐπιμένῃ πρὸς τούτοις καὶ εἰς ὅ,τι περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας ἐν σελίδι 49 τοῦ φυλλαδίου αὐτοῦ λέγει «*ἀλλ' ὁ ἄρτος καὶ οἶνος, ἐπειδὴ εἶναι δυνάμει σῶμα καὶ αἷμα, δύνανται νὰ μεταβληθῶσιν εἰς σῶμα καὶ αἷμα, ὅταν ἑνωθῶσι μετὰ τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου ἐν τῇ εὐχαριστίᾳ*» (δεχόμενος οὕτω τὴν περὶ ἐναρτισμοῦ δόξαν τῶν Λουθηρανῶν εἰς τὸ μυστήριον τῆς εὐχαριστίας) ὅλως ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ «αὐτὸ σῶμα καὶ αὐτὸ αἷμα» τῆς ζ' οἰκουμενικῆς Συνόδου, διαστρέφει τὰ δόγματα τῆς ἡμετέρας ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1869.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΑΜΑΛΑΣ.

Περὶ θωρακωτῶν πλοίων.

Ὅτι κατάφρακτα κλητέα καὶ οὐ θωρακωτά.

Ὅσον κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον καὶ ἂν ἐπροώδευσεν ἀναπτυχθεῖσα ἡ πεπολιτισμένη κοινωνία κατὰ τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, ὅμως κατὰ τὰ πλεῖστα οὐδὲν νεώτερον καὶ τελειότερον τῆς ἀρχαίας ἐποίησεν ἡ νῦν ἐποχή· κατὰ πολλὰ μάλιστα οὔτε ἀφίχθη εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῶν ἀρχαίων. Μόνον κατ' ὀλίγα δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι ὑπερέβη. Ταῦτά εἰσι τὰ τῆς μηχανικῆς. Αἱ ἀτμοκίνητοι μηχαναί, καὶ ἡ χρῆσις τούτων ἐπὶ βιομηχανικὰ ἔργα, καὶ ἐπὶ ταχυτάτην συγκοινωνίαν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης· αἱ ἠλεκτρικαὶ μηχαναὶ πρὸς τηλεγράφους καὶ τέχνας, καὶ πολλαὶ ἄλλαι βιομηχανικαὶ διευκολίαι κλωστικῆς, ὑφαντικῆς, κλπ. εἰσὶ τὰ κοσμοῦντα τὸν αἰῶνα τοῦτον κατὰ τὴν ὑπεροχὴν πρὸς τοὺς ἀρχαίους.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν ναυτικὴν τέχνην δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι εἰσέτι οἱ νεώτεροι οὐδόλως ὑπερβαίνουσι τοὺς ἀρχαίους. Δὲν ὁμιλῶ περὶ τῆς ἄλλης ναυτικῆς, λέγω μόνον περὶ τῆς νευπηγίας. Ἐθαύμασεν ὁ κόσμος τῆς ἐποχῆς ταύτης τὴν κατασκευὴν τοῦ γιγαντιαίου πλοίου τοῦ κληθέντος Λεβιάθαν ἢ Μέγας ἀνατολικός, τὸ ὁποῖον ἀντελήφθημεν ἰδίοις ὀφθαλμοῖς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐπιβάντες αὐτῷ ἐλλιμενισμένῳ ἐν τῷ εὐρυχωροτάτῳ λιμένι τῆς Λιβερπόλεως. Οὕτως πελώριον τὸ πλοῖόν ἐστι καὶ ἀκαταλήπτου φαντασίας πρὶν τὸ εἴδῃ τις. Πόλις μεγάλη πλευστὴ τὸ πλοῖόν ἐστι. Καλασαῖα τὰ ἐν αὐτῷ ἔργα, καὶ δὴ ὡς ὑπεράνθρωπα. Ἔχει μῆκος μέτρων 209 καὶ πλάτος 25. Τέσσαρα λεπτὰ ὥρας παρῆλθον, διατρέξαντός μου βήματι ὁδοιπορικῷ ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἄλλου. Καὶ ὅμως οἱ ἀρχαῖοι εἶχον κατασκευάσει ἔτι μείζονα, ἅπερ ἐκίνουν ἐπίσης ταχέως ὅσον τὰ νῦν διὰ τοῦ ἀτμοῦ.

Ὁ Ἀθήναιος ἀναφέρει τὴν περιγραφὴν τοιούτων κολοσσαίων πλοίων, ἅπερ συμπαραβαλλόμενα μετὰ τοῦ Λεβιάθαν εἰσὶ μείζονα. Δύο τοιαῦτα εἶχε κατασκευάσει Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ· τὸ ἓν ἦτο ἐπὶ θαλάσσης ἔχον μῆκος 280 πηχῶν, καὶ πλάτος 48· τὸ ἕτερον ἦτο ἐπὶ τοῦ Νείλου, ἔχον μῆκος ἡμισταδίου. Ἕτερον, ὅπερ ἦτο ἔτι μᾶλλον μεῖζον, κατεσκευάσθη ὑπὸ Ἱέρωνος τοῦ Συρακουσίου, ἐποπτείᾳ τοῦ Ἀρχιμήδους· ἦτο πλευστὴ μεγαλόπολις, εἶχε κήπους καὶ δενδροφυτείας, περιπάτους, γυμνάσια, βαλανεῖα, ἰχθυοτροφεῖον, ἱππῶνας, μύλους, κλιβάνους, ὀπτάνια, κλπ.

Ἀλλὰ καὶ τὰ πολεμικὰ πλοῖα τῶν τότε ἦσαν ὡσαύτως εὐμεγέθη. Κατὰ τὴν ἐν Χίῳ ναυμαχίαν μεταξὺ Φιλίππου καὶ Ἀττάλου, ἡ ναυαρχὶς τοῦ πρώτου ἦτο δεκήρης, ἡ δὲ τοῦ δευτέρου ὀκτήρης· πολλαὶ ἄλλαι ἦσαν οὐ μόνον τριήρεις, ἀλλὰ καὶ τετραήρεις, καὶ πεντήρεις, καὶ ἑπταήρεις, κλπ.

Ἵνα καταστήσωσι τὰ πλοῖα ταῦτα ἀδιάτρωτα ἔκ τε τοῦ ἐμβόλου καὶ ἄλλων μηχανῶν, τῶν ὁποίων ἡ δύναμις παραβάλλεται πρὸς τὴν τοῦ κανονίου σφαῖραν, περιέφραττον ταῦτα διὰ σιδήρου· τὰ δὲ οὕτως ἔχοντα ἐκάλουν κατάφρακτα, καὶ οὐχὶ θωρακωτά· διότι ὁ θώραξ προφυλάττει μόνον τὸ στῆθος, τὸ δὲ κατάφραγμα προφυλάττει περιβάλλον ἅπαν τὸ σῶμα. Οὕτως ἐκάλουν οἱ τότε καὶ τοὺς ἵππους τοὺς περιβεβλημένους σιδήρῳ, ὅπως ὦσιν ἄτρωτοι ἔκτε τῶν βελῶν, λογχῶν, κλπ. Εἶχον δὲ ὁλόκληρον σῶμα ἱππικοῦ, κατάφρακτον ἵππον καλούμενον. Τοιοῦτον ἱππικὸν ἀναφέρει ὁ Πολύβιος ὅτι εἶχεν ὁ Ἀντίοχος ἐν Συρίᾳ κατὰ τὴν τῆς Γάζης πολιορκίαν. Καταφράκτους ἵππους εἶχον ἐν πολέμῳ καὶ κατὰ τὸν μεσαιῶνα οἱ σταυροφόροι.

Τὰ κατάφρακτα πλοῖα πρῶτοι ἐπενόησαν οἱ Καρχηδόνιοι, ἐκ τούτων ἔμαθον οἱ Ἕλληνες, καὶ μετὰ ταῦτα

οἱ Ῥωμαῖοι, οἵτινες ἀδαεῖς ὅλως ὄντες ναυτικῆς κατέμαθον τό πρῶτον ὑπόδειγμα λαβόντες ἐκ καταφράκτου Καρχηδονίου πεσόντος εἰς παραλίαν χώραν τῆς Ῥώμης.

Παρ' Ἕλλησι τά κατάφρακτα τότε ἦσαν τά μᾶλλον ἐπιζήτητα πρός πόλεμον, καθάπερ τά νῦν θωρακωτά καλούμενα. Ἀλλ' ἡ πληθύς τῶν τότε καταφράκτων φαίνεταί μοι περίεργος. Κατά τήν ῥηθεῖσαν ἐν Χίῳ ναυμαχίαν ὁ μέν Φίλιππος εἶχε καταφράκτους ναῦς 53· ὁ δέ Ἄτταλος 65. Ὁ τῶν Συρακουσίων βασιλεύς Γέλων ὑπεσχέθη τοῖς Ἕλλησι παρασχεῖν 200 ναῦς καταφράκτους καὶ 20,000 στρατιώτας πεζούς πρός βοήθειαν, ἐάν ἀναθέσωσιν αὐτῷ τήν ἀρχηγίαν τοῦ πολέμου κατά θάλασσαν, ἤ κατά ξηράν. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες ἀκούσαντες τήν προσφοράν ταύτην καί τήν πρότασιν τοῦ Γέλωνος ἀπήντησαν τοῖς ἀπεσταλμένοις ὅτι δέχονται τήν προσφοράν αὐτοῦ ἐπί τῷ ὅρῳ τοῦ νά ἔλθῃ εἰς Ἑλλάδα ὡς ἁπλοῦς βοηθός. Τήν δέ ἀρχηγίαν θέλουσι προσφέρει οὐχί οὗτοι, ἀλλά τά πράγματα πρός τούς ἀρίστους ἄνδρας! Τοιαύτη τῷ ὄντι ἀπάντησις ἁρμόζει ὅταν οἱ πολῖται ἐργάζωνται ἀληθῶς ὑπέρ Πατρίδος. Διά τῆς ἀπαντήσεως ταύτης περιέστειλον τούς ἐλπίζοντας παρά τοῦ Γάλωνος ἀτομικάς ὠφελείας, συνάμα δέ ἐνεθάῤῥυνον τούς ἔχοντας πεποίθησιν εἰς τήν ἱκανότητα καί ἀρετήν ἑαυτῶν, καί οὐχί εἰς ὑποσχέσεις καί συμφέροντα ξένων, προτείναντες οὕτω τόν τῆς ἀνδρείας ἀγῶνα καί τόν περί ἀρετῆς στέφανον!

Ι. Π. ΠΥΡΔΑΣ.

Ε'.

Παράφρασις τοῦ Γ'. Εἰδυλλίου τοῦ Βίωνος.

Ἡ θεία εἰς τό ὄνειρον μ' ἐφάνη Ἀφροδίτη
ἀπό τήν χεῖρα φέρουσα μικρόν τόν Ἔρωτά της,
ὅστις 'ς τά κάτω ἔνευεν, ὡς τάχα νά νυστάζῃ.
Ἐλθοῦσα, μ' εἶπε—φίλε μου βουκόλε, λάβε τοῦτο,
παρακαλῶ, τό νήπιον, καί μάθε το νά ψάλλῃ.—
Εἰποῦσα, πάραυτ' ἔφυγεν, ἐγώ δέ ὁ ἀθῶος
ἐδίδασκον τόν ἔρωτα ὡς δῆθεν ἀγαπῶντα
νά μάθῃ ὅσα θεμιτόν νά ἐξεύρῃ ὁ βουκόλος.
Τόν ἔλεγον, ὅτι ὁ Πᾶν πλαγίαυλον ἐξεῦρε,
τόν δέ αὐλόν ἡ Ἀθηνᾶ, καί ὁ Ἑρμῆς τήν λύραν,
ὁ δέ Ἀπόλλων ὁ γλυκύς ἐξεῦρε τήν κιθάραν.
Ταῦτα τόν ἔλεγον, κι' αὐτός, ὥσπερ κωφός διόλου,
ἤρχισε νά μοῦ ψαλμωδῇ ἐρωτικά τραγούδια,
καί μέ διδάσκῃ τῶν θεῶν, καί τῶν θνητῶν τούς πόθους,
καί τῆς μητρός τάς μηχανάς. Κ' ἐκ τούτων, δέν ἠξεύρω πῶς, αἴφνης λήσμων ἔγινα τῶν ὅσων τοῦχα δείξῃ,
καί μόνον ὅσα μ' ἔμαθεν αὐτός 'ς τήν μνήμην ἔχω.

Ἐν Λευκάδι 15 Δεκεμβρίου 1868.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ
Σχολάρχης.

Ὁ παρά τοῖς περιηγηταῖς τοσοῦτον περίφημος καταῤῥάκτης τοῦ Νιαγάρα καί τοσοῦτον θαυμαζόμενος, ἐπλουτίσθη διά νέου θαύματος, ὅπερ ὀφείλεται εἰς τήν πρόοδον τῆς Ἀμερικανικῆς ἐπιστήμης. Ἐπί τῶν δύο ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ ἐφήπλωσαν μετέωρον κρεμαστήν γέφυραν· τήν δέ παρελθοῦσαν Τρίτην οἱ περιηγηταί κατά πρῶτον διῆλθον ἐκεῖθεν τόν ποταμόν.

Τό γιγάντιον τοῦτο ἔργον εἰσέτι εἶναι ἐν τῷ τελειοῦσθαι, καί ἐλπίζεται ὅτι μετ' ὀλίγον ἀποπερατωθήσεται· ἡ δέ κρεμαστή αὕτη γέφυρα εἶνε ἡ μεγίστη ἐξ ὅσων γνωρίζομεν· τό μέν μῆκος αὐτῆς εἶναι 1,268 ποδῶν, αἰωρουμένης ὑπεράνω ἀβύσσου 180 ποδῶν, ἔνθα τά κύματα μανιωδῶς κατά τῶν βράχων συντρίβονται καί ὁ κρότος αὐτῶν πολύ μακράν φρικώδης ἀκούεται. Ἄνωθεν τῆς γεφύρας ταύτης ἐξαισία παρίσταται ἡ θέα τοῦ καταῤῥάκτου Νιαγάρα καί τοῦ ὑποκάτωθεν διερχομένου ποταμοῦ. Πανταχόθεν δέ συῤῥέουσιν οἱ χάριν διασκεδάσεως περιηγούμενοι ἵνα διαβῶσι τήν θαυμαστήν ταύτην γέφυραν, ἥτις μακρόθεν ὡς ὡραῖος στέφανος παρίστατοι, δι' οὗ τόν μέγιστον τοῦ κόσμου καταῤῥάκτην ἡ Ἀμερικανική σοφία ἐπέστεψεν. (Πρ. Κήρυξ).

ΧΕΙΜΕΤΛΑ (χιονίστρες ἤ ξεπαγιάσματα). Ἐπειδή οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων ἐνοχλοῦνται κατά τήν ἐποχήν ταύτην ὑπό τῶν χειμέτλων (ξεπαγιασμάτων κοινῶς λεγομένων) νομίζομεν, ὅτι εἶναι καλόν νά γνωστοποιήσωμεν εἰς τούς ἀναγνώστας τῆς ἐφημερίδος μας πρός ἀπαλλαγήν των ἐκ τῶν ἐνοχλήσεων τούτων τήν ἀκόλουθον ἁπλουστάτην συνταγήν. Δάβε ἐλαίου κοινοῦ δραμια 30, πρόσθεσον εἰς ταῦτα πετρελαίου ἓν δραμιον. Ἐάν διά τοῦ χρίσματος τούτου περιαλειφθῶσιν ἐπανειλημμένως τά χείμετλα, αἱ ἐνοχλήσεις καί πρό πάντων ὁ δυσάρεστος κνισμός (φαγοῦρα) ἐλαττοῦνται καί παύουσιν. (Ἐθ. Σημαία). Ξ. Δ.

Ὁ Περιηγητής Ἀθηνῶν ἐξεδόθη ἤδη. Περιέχει πίνακα τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν καί περί τάς τριάκοντα εἰκονογραφίας τῶν ἐν αὐταῖς παλαιῶν μνημείων, καί ἕως 270 σελίδας κειμένου κτλ. Τιμᾶται διά τούς συνδρομητάς δρ. 4, διά τούς ἄλλους δρ. 5. Παρακαλοῦνται οἱ κκ. συνδρομηταί νά πληρώσωσι τήν συνδρομήν των, δρ. 4, εἰς τόν ἐγχειρίσοντα αὐτοῖς τό βιβλίον. Ἐλπίζομεν ὅτι δέν θά ἀναγκασθῶμεν νά ἐπιγράψωμεν εἰς τόν κατάλογον αὐτῶν τήν παλαίφατον παροιμίαν «Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, Βάκχοι δέ τε παῦροι». Οἱ μή συνδρομηταί εὑρίσκουσι τόν Περιηγητήν παρά τοῖς βιβλιοπώλαις.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Δ. Α. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ.